

№ 122-123 Ціна 10 сот. Марець і Квітень 1937 р. 3-4

Адрес редакції: дер. Бончовка, пошта Княгінівка Луцька

Рік 12-й

Новая правдивая дорога життя

Хто має правдивий
розум, той зрозуміє!
А розум правдивий має той,
що заповеді Божі сповняє?
і съяте пісъмо со страхом
і вірою читає.

Ось, крик по горах, наче великої
тоби людів, гомін зворушених царів
та народів зібраних разом... Ісаї 13,4.
Се день гучиння труби і воєнного кри-
ку проти утвердженого міста і його
башт високих, і стісню людей, що хо-
дитимуть, ніби посліпли, за те що со-
трішили, проти Господа. Софонії 1, 14-18

Ото сего дня, хто съяте пісъмо з вірою читає, розсудок спра-
ведливий має і дивиться що діється в сему съвіті поміж народами,
той бачить і съвідкує, що Бог Іегова в Свому слові Вірний, бо все
виконує в свій опреділяний час, А як бачить, знає і вірить, то всю-
ди і всім людям голосить, як тілько може; бо всіх любить, як при-
ятелів так і ворогів, по заповеді Христа Ісуса любого учителя свого.
Ото я це роблю съвідкую, бо Бога в сердці маю і Його розпорядок
знаю. А хто Його розпорядка не знає, той і Бога в своєму серці не
має, і сей день Божій відкриє все, і вже відкриває. Бог говорить
устами служителя Свого пророка Ісаї: що великий крик по горах
(по царствах) зворушення царів (правителів) та народів зібраних
разом.

Погляньмо трохи назад що було скажем в 1917 і 1918 роках,
де які народи кричали далой оружіє, не будем більше воювати, зроб-
им вічний мір, (мир спокій) нехай буде братерство і равенство і
для того заложили лігу націй, союз народів, щоб всі появляючіся
конфлікти решати судом. Тепер вже 1937 рік, чи оправдалось те що
говорили, закладали і робили? Де тії договори Доусив, Юнгів і дру-
гих говорунів? Пропали! і назвиськ їх не чути! Де ті щасливи міста
що збирались богі народів і підписували ріжни несправедливи до-
говори і закони? Мало за них вже в пресі поминається! І люди не
зрозуміють і не встидаються. Які ж то люди? То богі народів! Котри
правлять цім ліхім съвітом. Чому ж то так зробилось? Бо вони по-
кінули Бога, Його слово) і поробились вишше Бога,—славячи себе
мудрими, потуманіли рім, 1, 22. Ото в сей день буде великім, висо-
кім і славним Еден Бог Ісус Христос, бо Його Едного слова вірни
і не ізмінні.

Народи говорили, кричали, далой войну! А, Госпоюсь ось як
сказав: Оловістіт се проміж народами, готуйтесь до війни, розбудіте
зазвяте в хоробрих; нехай виступають, підіймуться всі борці. Покуй-
те мечі з лемешів ваших, із серпів поробіте списи; безсилок нехай
скаже; я сильний. Квалте сходіться, всі народи сумежни, зберіться
(проти Бога) тиже, Господи, веди туди борців твоїх! Рушайте, на-
роди, зайдіть на Йосафатову долину; бо там Я засяду судити всі на-
роди звід, усюди! Пускайте в рух серпи, бо жниво поспіло, ідіте,
спустітесь у низ, бо вже повна ягід тескарня, а посуд під нею аж

переливається,—бо злоба їх велика. Товпи, товпи в долині відплатній бо не далекій День Господень від долини суду! Сонце й місяць померкнуть, та й зорі ясноту свою втеряють. І загрімить Господь від Сиону і дасть почути голос свій від Ерусалиму;—затремтити небо й земля, та свому народові буде Господь охороною дітям Ізраїля. Тоді пізнаете ясно; що Я—Господь, Бог ваш, що витаю на Сионі, на святій горі Моїй; і буде Ерусалим святым, та й не будуть уже чужоземці переходити через його. Йоіла 5,9—17.

О люби брати! зрозумійте хоч ці слова пророчі! то вам буде легко йти в небесний город Ерусалим? Хоч нас зараз сей сьвіт (мір) не признає, ни защо, бо ми не од цього сьвіта, но як це збудеться і вже збувається, то нас мусять призвати, ни так як якуюсь секту а так як народ і народ Божій. Тоді збудеться слово пророка Ісаїї: Станеться в останні часи, що над усі гори гора Господня вознесеться і підійметься понад горби і поспішать до неї всі народи 2, 2. То наша есть певна надія і потіха, то наша есть будучність, вічність і слава, бо ми есть сьвідки Вічного Бога Іегови, і знаєм Його розпорядок бо Він нам Його об'явив, не зробив Він того другому народові і судів (определіній Його) вони не знають пс. 147, 18—20. Хто хвалиться, нехай хвалиться Господом, що розуміє і знає Його (розпорядок Його); що Я Господь, котрий творю милості і суд і справедливість на землі, бо се до вподоби Мені, говорить Господь Еремії 9, 24.

Тепер люби читачі розсудіть? Чи так робиться в народах, як сказав Господь устами слуги Свого Йоіла? Народи від себе говорили покіньмо войну, зробім спокій по між собою на землі! Говорили, бо не знали, не вірили і не вірять що єсть Бог милуючій і караючій. Сьогодня по суду Його пізнають, бо Він один в своїм Слові Вірний. Написано: Познан бил Господь по суду котрий Он совершив: нечистий зловляній ділами рук своїх пс. 9, 17.

Говорили і говорять язиком за мир (за спокій) а ділами готуються до війни і до війни нечуванної. Чуть не всі скрізь кричать? все оддаймо на оборону царства (паньства) і приготовляють такі штуки воєнни, що їх не можна буде, не вдягнути не обути, не вкусили, а не до якого житя пременити? І хто те все більш видумує? Видумують це все учани люди цього лихого сьвіта! Яка ж то наука? То наука смерті! То наука злого духа, котрий панує в синів противних і підсказує ім, ото ти прославишся, в войні, ото тебе будуть вічно памятати і славити; а виходить навпакі не будуть довго памятати, а будут проклінати, а вже проклинають. Хто читає нехай розуміє!

Підписують з сумежними народами ріжни спільні договори, щоб в войні помогати один другому, а до Господа прійти не хочуть хто тобі поможе? Як тепер не хоче помогти батько синові а син батькови, бо злоба їх велика.

Не дивляться вожакі народни назад, які були великі й сильні царства (паньства)? Де вони? Пропали, без повороту? Великі царства покололись на мали, і граються як мали діти, тішаться і кричать, я сильний. Сміятись не можна, да і плачъ ничего не пособить! А сказати треба,—одумайтесь нерозумні люди, докі ви блудити, виходьте на дорогу житя; а дорога житя есть Ісус Христос, Його віч на наука котра в біблії. Не вжеж ви ще не познали говорунів-бре

хунів? Пора би вже познати; Господь хоче щоб всі люди жили. Написано: *Бо всі знатимуть Мене, від малого та й до великого між ними.* До жид. 8, 11.

Господь здіймає Свій присуд як люди до Його обертаються, для того треба спуститись в долину Йосафата, бо долина Йосафата до сего дня називається долиною благословення. Що би нам зрозуміти долину Йосафата, не вертаймося до свого дому, а взойдім на небо спітаймо старця пророка Ісаїї, і Він дастъ зрозуміти долину; Він так говорить: *Се дасться чути) голос покликуочого в пустині: Стеліть дорогу Господеві, рівняйте в степу стежкі Богу нашому, всякий ви дол нехай заповниться, а всяка гора і горб нехай униз подадуться, всякі закрути нехай випростуються, і місьця не рівні вирівнюються.* *Бо явиться слава Господня, і побачить всяке тіло (спасенне од Бога);* так бо сказали уста Господні. Голос покликує: *Вісти! Я я скав: Що вістити? (Ось що:) Всяке тіло—трава, і всяка краса його—в полі цвітка.* Засихає трава, вяне цвіт, коли подує на його подих Господень: так і люде—трава 40,3—7,

Чуете читачі! Що ви есть—трава? На що ж вам мучити один другого; На що вам боятись один другого; як ви всі есть—трава. Засихає трава, вяне цвітка. Слово же Бога нашого тріває по всі вікі. Вас поделили, Вас блудно научили! Хто? Нам небо скаже. Гнобителі люду мого недоросткі і жіноцтво правлять ним. Народе Мій! ті, що правлять вами, вони вас туманять, вони розкопали дорогу ходи твоєї. Но встав Господь на суд—Він стоїть, щоб судити народи. Виступає Господь на суд протів голов люду свого і князів його: Ви спустили виноградник; загарбане у бідного — по дворах ваших. Якім **правом** тисните ви люд Мій і топчите в богіх. Ісаїя 3, 12—15.

Многі народи назвали себе християнами, як то: от імені Христа і Евангеліє в них лежить на столах в церквах, в костелах, в кірках, в молитвенних домах і в кожного так званного народного духовного проводиря в руках Евангеліє! Де ж там те право написано що ви тисните визискуете народ Божій, нарід вбогій, В Евангелії написано зовсім інакше право;—проводир повинен бути прикладом для того, кого веде. А де ж так е? Нема! Бог наш Вельме—милостивий і тепер ще до вас говорить: Обернітесь до мене говорить Господь Саваот, то й Я обернусь до вас, говорить Господь сил Небесних. Захарія 1, 3.

Не вжеж ви не бачите, як справджаються Слова Божи. Пророк Божій бачив здалека сей день, він говорить: *Се день гучання труби і военного крику проти утверджено міста і його башт високих.* Хто тепер може правити! Хто може заспокоїти ту розбурхану безробітну велич людську? Нихто не може і не хто не в силах. Один Господь може втихомирете бушуюче море.

Проти кого же та розбурхана товпа гучить? проти тих що себе чують утвердженими, окруженими ріжними охрannиками! Чиж те що поможе? Ні не поможе! *Бо написано: Не спасає царя велике військо його, і не визволиться лицарь великою силою своєю.* пс. 33, 16. *Ні срібло їх ні золото їх не зможе врятувати їх у день гніву Господнього;* огонь ревності його пожере всю отту землю; бо пагубу, та й то неждану, довершить Він над усіма осадниками землі Софонії. 1, 18.

Сегодня ще чуть-ли не всі люди хотілиб правити, стояти у вла-

сті; но не далекій той час і вже він прийшов, що люди будуть отка-
зуватись од власті, од правління, так бо написано; А дам ім хлопців
за старшину і діти пануватимуть над ними. І одно одного буде в на-
роді тіснити, - кожний ближнього свого; встане хлопець на старого;
дрібний люд—на значних. І хапатиме за полу брата брат, у родині
батька свого: В тебе є жупан про съято, будь над нами князем,
— нехай буде сей розпадок під рукою в тебе; А той відкаже, кляну-
чись: Не вмію я гоїти рани; бо й в мене в господі не хліба не оде-
жі; не робіть мене головою в народі, Ісаїя 3, 4--7. Як те станеться,
то тоді лучше пічнеться. А тепер і осла вибирай на посла, то не
відкажеться, піде. Ото треба мати добрих пастухів, то й череда
(стадо) буде добра. Ото коли повстидаються ни гідни пастухі, котри
не пасуть овечок, а пасуть тілько себе; а розигнани по горах овеч-
кі зберуться в одну череду, тоді буде пасти один пастир наш Гос-
подь Ієус Христус.

Сьогодні наука і техніка і штука, дойшли до великої висоти;
що дальше вже здається нема куди йти. Не буду ріжну дрібницю
іменовати, а скажу в загалі: завоювали землю, всі її скарби, завою-
вали моря і рікі, завоювали воздух, можуть змірати і зважити ріжни
тіла, що і які проценти содержить. Остается ще змірати і зважити людину (чоловіка чи жінку). Вага і міра і ріжні проценти цього ли-
хого съвіта есть не справедлива для чоловіка. Бо важать, мірають
і цинять чоловіка по версі, як хороший, вродливий—крепкий, обутий
і вдягній в дорогу одежду, вміє добре лестно говорити хоч і не-
правду а ріжну брехню; то такого важать і цинять дорого і став-
лять високо, виже як бога, а він і росте до гори і слепне.

Сьогодня же настав час важити і ценити людину не по версі, а
по розуму і по сердці, і по міри і вазі Божії „Добрий розум у всіх,
що заповіді Божі сповняють пс. 111, 10. „Сердце добре у тих, що
милосерді мають“. Суд бо без милосердя тому, хто не зробив ми-
лості; милості привозноситься над судом. Якова 2, 13. Вага людей
цикого лихого съвіта оказалась легче пустоти Господь говорить так:
Я скараю люд за зло, і бежбожників за їх безаконня; зроблю ко-
нець гордіні пишних, і впокорю надутих гнобителів. Я вчиню так,
що люди будуть дорожі над золото чисте, і мужі дорожі над
золото Офірське. 13, 11—12.

Через всі історични часи були ріжни нападкі на жидів, хто
історію читає, той знає; но жиди все такі остаються нарідом, не
викоренились. Сьогодня ми живем в такій час, що більшість людей
говорить: що через жидів всенік біда, що жиди обманюють! Я не
зачищаю і не обвиняю, може воно і так, вони за не послух получили
кару Божу, лишились свого царства і розсипани по всі землі, їх
житте може й заставило обманювати. Но що заставило крестіян об-
манювати? Вони мають свої царства, маенткі, землі посади і все! А
загляньте в суди і в тюрми? Кого ви там побачите! Християн, так
званих хрищаних. Жид, нехрист, жид невіра, ему й дивовати не тре-
ба; християнин хрищаний має віру, тому треба дивовати. Обдумай-
тесь люди, всі согрешили, всі виновати, а більше ті виновати хто
сіє ту смуту, а сіє ту смуту ріжне попівство і політикерство щоб
люди гризлисъ, а вони стого користь мають; но настає всему ко-
нець. Знайте всі, кого Бог любить, того й карає, бъе кожного сина
котрого приймає; а кого Він ни карає, той ни Его син,—ни караний
єсть—син диявола. О цьому требаб поговорити ширше, тілько рам-
кі узкі. Як буде Богу угодно і будем живи, то поговорим більше.

Видавець і редактор Стефан Богоянюк

Druk. Richtera Luck